

jag vågar icke riktigt, vilja hoppas mycket godt af skogskommissionen. Om jag får bekänna en svaghet, så skulle jag tillstå att jag gerna sjelf velat vara ledamot af denna Kommission, ty ämnet rör lifsfrågor för Finlands höga Nord.

Det är eländigt att landet skall vara så fattigt, jag menar hela Finland. För att bli rik måste man spara, och för att kunna göra detta måste man först förvärfva; men det har gått uselt med förvärfvet, när åkrarne frysa, när tjarupriset går ner och man för plankor &c. får 3 £. 15 S. per standart; när famnshöga drifvor nästan halftva året betäcka marken uti ett land hvars modernäring är – jordbruket! Och dock – om allmogen bara vore litet upplystare och kunnigare i ett och annat stycke än nu är förhållandet – om de bildade i landet, med sjelfuppoffring och kärlek ville åtaga sig den sak – men detta är barnsliga drömmar och Herr Senatorn en tillräckligt plågad man för att ännu besväras med sådant. Kort och godt – jag misströstar ändock icke hvarken om landets eller länets framtid. Der finnes en obeskrifligt ödslig trakt emellan Muhos och Utajärvi kyrkor, straxt invid Uleå elf: då jag för 3 år sedan passerade der, förekom mig det landet fördömdt för tid och evighet, men sednast observerade jag, att alldeles ung, men frodig tallskog – en ny phoenix ur askan – höll på att spira upp; efter några årtionden är den trakten många tusenden värd. Det är och besynnerligt, hvad en enda duglig skollärare kunnat åstadkomma i Kajana stad på knappa 2 år – Men nog – önskar Herr Senatorn helsa och Krafter och allt godt, samt tecknar mig med utmärktaste högaktning och uppriktig tillgifvenhet, Herr Senatorns

ödmjukaste tjenare
G. Alfthan

Uleåborg den 7 Febr. 1866

30

547 YTTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 7.II 1866

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman – ansåg sig icke böra besvära Hans Kejslerliga Majestät med underdånig hemställan rörande beräkning af kursförhöjning å ifrågakomne till förmon för finska kronan och landets kommuner samt till sportlar för tjenstemän inom Finland vid Passexpeditionen inflytande afgifter, utan förordnade att dessa afgifter, enär de finge erläggas i ryskt mynt till nominelt belopp, skola af finska auktoriteter i samma mynt till sagde belopp emottagas. För öfrigt var Senatorn af lika tanke med Friherre von Born.

40

548 YTTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 7.II 1866 (SUB SECRETO)

RA, Senatens sekreta handlingar

50

Som upplästes, derå Senatorn Snellman till protokollet androg följande: – Genom Stats-Sekretariatets skrifvelse den 1. febr(uari) (20. Jan(uari)) 1865. meddelades Senaten H. K. M:ts Nådiga beslut ang(åen)de det Ryska Metalliska myntets gångbarhet i Finland efter mynt reformen.

Genom detta Nådiga beslut likställdes det Ryska silfverskiljemyntet

af 72. proftet och kopparmyntet med pennigmyntet.

Pennigmyntets gångbarhet åter var bestämd genom Förordningen den 12. Juni 1860 sålunda, att detsamma i enskild liquid skulle på en gång mottagas ända till 10. mk och vid inbetalning i Kronans kassor till obegränsadt belopp. Sagde inskränkning af penni myntets obligatoriska gångbarhet i enskild liquid kunde endast afse mottagarens bekvämlighet, men var ingalunda nödvändig, emedan det var sjelfallet att Finlands Bank skulle med fullhalltigt mynt inlösa detsamma likasom sina utgifna sedlar, och penni myntet alltså i hvarje fall skulle komma att gälla lika med det fullhalltiga myntet.

10

Då nu det Ryska underhalltiga myntet, som icke inlöses al pari, erhöll samma obligatoriska gångbarhet som penni myntet, var derigenom myntcirkulationen i landet blottställd för de alfvarsammaste förvecklingar. Ty samma mynt, som i Kejsaredömet på senaste tider stått endast 3 % högre än rubelssedeln, skulle här i Finland gälla såsom fullhalltigt silfvermynt.

I synnerhet var bestämmandet, att detsamma skulle i Kronans kassor mottagas till obegränsadt belopp, vådligt. Ty detta stadgande måste locka vinstbegäret till import af Ryskt skiljemynt.

Att likväl besvara H. K. M:t med underdånig hemställan om ändring häri, var olämpligt och gagnlöst, sålänge sjelfva frågan om myntreformens inträdande ännu var oafgjord.

20

Men så snart denna reform i följd af H. K. M:ts den 4. November (23 Oct^{ober}) 1865 meddelade Nådiga begifvande verkställdes, blef en sådan hemställan en oafvislig nödvändighet.

Senaten ingick derföre den 13. November, samma dag som myntreformen inträdde, till H. K:a M:t med underdånig hemställan, att allt skiljemynt, så väl det Ryska å kopek lydande, som pennimyntet skulle i Kronans kassor mottagas endast till lika belopp som i enskild liquid, d. v. s. till 2 1/2. rubel eller 10.- mk. Såvidt sagde hemställan angick pennimyntet var den påkallad endast och allenast af skyldig omsorg att bibehålla den af H. K. M:t afsedda likställigheten mellan båda dessa slags mynt, icke af något skäl för inskränkande af penni myntets gångbarhet.

30

När H. K. M:t Allernådigst biföll till sagde underdåniga hemställan, var i sjelfva verket all våda af det Ryska silfverskiljemyntets obligatoriska gångbarhet aflägsnad.

Endast de olägenheter återstodo, som kunde uppstå derigenom, att beloppet till hvilket detsamma skulle i en liquid mottagas, var bestämdt så högt som till 2 1/2 rubel.

40

Det kan väl icke med någon visshet afgöras, till huru högt belopp ett underhalltigt, icke al pari inlösbart skiljemynt kan med framgång göras obligatoriskt gällande, Teorin lärer, att allt med tvångs kurs belagdt mynt skall falla under nominela värdet. Men erfarenheten visar, att ett underhalltigt skiljemynt kan till nominelt värde uppehållas endast genom behovet af ett sådant mynttecken för vexlingen i den dagliga rörelsen, under förutsättning likväl att deraf icke utgifves mera, än detta behof fordrar ||samt att det icke är obligatoriskt betalningsmedel till högre belopp, än hvad för vexlingen är nödvändigt||.

Med afseende å Ryska skiljemyntets gångbarhet i Finland består svårigheten just häri, att dess spridning i cirkulationen icke kan efter behovet begränsas. Import från Kejsaredömet måste alltid gifva någon vinst, om den i tillräckligt stor skala bedrifves. Genom nedsättande af beloppet för den obligatoriska gångbarheten kan ernäendet af denna vinst endast försvåras, icke helt och hållet omintetgöras. – Faran, att

50

Ryska skiljemyntet i följd af import i större mängd skall falla under nominela värdet, måste alltså alltid kvarstå.

Då Ryska skiljemyntets likställighet med pennimyntet af högre skäl än de finansiela kan anses hafva gjorts nödvändig, hade väl en nedsättning i beloppet af bådas obligatoriska gångbarhet varit önskvärd; men något absolut afvikligt medel hade det icke utgjort att upprätthålla det förra vid dess nominela värde.

10 Så mycket mindre har detta i längden kunnat lyckas vid det högre belopp, hvartill Ryska skiljemyntet nu är såsom obligatoriskt påbudet; och det är känt, att detsamma nu mera i den dagliga rörelsen går och gäller med 20 % rabatt å nominela värdet. Att en föga lofvärd vinningslystnad bidragit att påskynda denna utgång, är likaså allmänt kunnigt. ||Det är fullkomligt riktigt, att skilnaden i Pennimyntets och det Ryska skiljemyntets gångbarhet beror deraf, att det förra inlöses al pari, det senare icke. Men det är äfven fullkomligen klart, att om pennimyntet icke skulle inlösas, detsamma likaså skulle i allmänna rörelsen fallit under nominela värdet, i följd hvaraf de nu öfverklagade olägenheterna skulle ökats, men Ryska skiljemyntets gångbarhet icke på minsta vis underlättats.||

20 Att efter myntreformens genomförande någon underdånig hemställan om nedsättning det för skiljemyntets obligatoriska gångbarhet stadgade belopp icke kommit i fråga, har sin grund i sjelfva det förhållande, att nedsättningen icke tillförlitligt skulle leda till ändamålets vinnande, isynnerhet som mängden af det i landet cirkulerande Ryska skiljemyntet, redan då reformen inträdde, var betydligt, och under de första veckorne derefter ökades genom import från Kejsaredömet. Härtill kommer det skyldiga afseendet på den i landet förlagde Ryska militären, hvars ekonomiska ställning genom en sådan nedsättning skulle försvårats; och måste det anses för lyckligt, att det Ryska skiljemyntet i den allmänna
30 rörelsen fortfor att gå till nominelt värde, tills åtminstone en del af militärens aflöning började utbetalas i Finskt mark.

Intrycket af en påbjuden nedsättning i detta mynts obligatoriska gångbarhet skulle också utan tvifvel hafva varit vida obehagligare, än den nödtvungna nedsättning af dess värde i den dagliga rörelsen, som nu inbrödt, oakadt Styrelsens bemödande att upprätthålla detsamma. Å andra sidan var det Styrelsens pligt, att lemna landets allmoge tillfälle att vid detta års Krono-uppbörd betala utskylderna i Ryskt skiljemynt till nu stadgad, maxim belopp och sålunda från densamma afvända största delen af den förlust, den kunnat komma att lida genom
40 det tidigare mottagandet deraf till nominela värdet.

Äfven om H. K. M:t i följd af Senatens nu skeende hemställan skulle Nädigst medgifva tvångskursens upphäfvande, borde allmogen bibehållas vid sagde fördel.

Af skäl, som ofvan blifvit anförda, vore en förändring ändamålslös, som skulle inskränka sig endast till nedsättande af beloppet för det Ryska skiljemyntets obligatoriska gångbarhet. Den kursberäkning, som nu vid dess mottagande gjort sig gällande, skulle genom en sådan åtgärd icke upphöra, troligen icke ens märkbart förändras.

Den enda utvägen är tvångskursens upphäfvande. Och en underdånig hemställan härom hade i hvarje händelse längre fram blifvit
50 nödvändig, sedan utbetalningen af Ryska Militärens tertial i Finskt mark och Krono-uppbördens afslutande skulle gjort en sådan lämpligare. Den hade nödvändiggjorts icke blott af de olägenheter i öfrigt, som nu gällande stadganden medföra, utan förnämligast af den förlust stats-verket lider, hvilken väl för en gång kan bäras jemte de uppoft-

ringar myntreformens genomförande i öfrigt erfordrat, men som fortsatt och förnyat skulle blifva alltför kännbar för stats-verkets inskränkta tillgångar.

Efter det Kejs(er)liga Senaten öfverlaggt i saken beslöt Kejs(er)liga Senaten att till H. K. M:t i underdånighet ingå med framställning i ämnet, hvilken med uteslutande af ingressen, var af följande lydelse: —

Då Senaten tagit denna angelägenhet i öfvervägande, har Senaten, med erkännande af de olägenheter af nu varande myntförhållanden, General Guvernören i dess skrifvelse antydt, 7 och af hvilka de 10
förmämsta äro den förlust Stats-Verket lider genom det Ryska skiljemyntets mottagande i uppbörden, vid stämplade pappersförsäljningen och å Postverkets inkomster, samt den skada en del arbetsgifvares spekulation med detta mynt åhvält den arbetande klassen, icke kunnat finna någon annan orsak härtill än den tvångskurs, hvarmed samma skiljemynt, såsom icke inlösbar mot fullhalltigt silfver, är till mottagande påbjudet; och måste Senaten anses det vara stäldt utom allt tvifvel, att sagde olägenheter kunde undanrödjas genom upphäfvande af denna tvångskurs.

Emedan likväl Senaten åligger att härvid underdånigst E(ders) 20
K(ejserliga) M(ajestä)ts genom Stats-Sekretariatets bref den 1. Febr(uari) (20. Januari) 1865. Senaten meddelade Nådiga beslut, att det Ryska skiljemyntet i kopek skall i landet hafva, samma obligatoriska gångbarhet som det dermed i finskt jemnliska, genom Förordningen den 12. Juni 1860. till utmyntning föreskrifna pennimyntet af 72. profvet, har Senaten trott sig böra underdånigst föreslå den utväg, att detta penni mynt skulle ur Allmänna rörelsen indragas och ersättas med fullhalltigt skiljemynt, så att alltså intet annat silfvermynt än sådant, som innehåller fin silfver till dess nominela värde, skulle blifva i landet 30
obligatoriskt gångbart.

Ett sådant förfogande vare i Senatens underdåniga tanke så mycket lämpligare, som det kan anses för principiellt riktigt, att skiljemyntet i ett land är af samma finhet som det fullhalltiga myntet hvarföre äfven denna norm blifvit vid skiljemyntets utmyntning iakttagen, i de flesta Europas länder.

Härigenom säkerställes också landet och den bank, som har att upprätthålla myntvärdet, mot en möjlig import från utlandet af underhalltigt skiljemynt.

Men som en sådan förändring icke kan genast till väga bringas, blefve det nödvändigt, på det att likväl något obligatoriskt gångbart mynt 40
måtte finnas för liquider, mindre än den fullhalltiga myntenhetens belopp, att det nu varande silfverpennimyntet af 72. profvet skulle förklaras till vidare och intill dess det hinner mot det nya skiljemyntet invexlas, böra så väl i Kronans kassar som i enskild liquid mottagas ända till 100. penni eller en mark, samt det å penni lydande kopparmyntet ända till 25. penni. — Denna inskränkning i den obligatoriska gångbarheten mot hvad för närvarande är stadgad, att, nemligen sagde mynt skall mottagas till ett belopp af 10. mk, är väl icke af någon nödvändighet påkallad, emedan sålänge det af Finlands Bank inlöses med fullhalltigt mynt, det äfven såsom sådant i den 50
Allmänna rörelsen kommer att gälla. — Men Senaten har trott inskränkningen af andra skäl vara lämplig, emedan derigenom det företräde skulle minskas, hvilket komme att interemistiskt tilläggas detsamma framför det å kopek lydande skiljemyntet, om nemligen tvångskursen å detta senare skulle komma att förfalla.

På dessa skäl vågar Senaten i djupaste underdånighet hos E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestä⟩t hemställa, det täcktes E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestä⟩t genom Nådigt Manifest förklara att, för att afvända de olägenheter, som uppstått, genom tvenne särskilda underhaltiga myntslags obligatoriska gångbarhet, i Finland skall utmyntas ett å penni lydande silfverskiljemynt, innehållande fintsilfver till dess nominela värde i förhållande till det fullhalltiga rubel och mark myntet enligt 1/83 profvet, Nådigst anbefallande Senaten att till E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestä⟩t inkomma med underdånigt förslag till det nya myntets valörer, pregel, storhet och legeringsförhållanden.

I lika underdånighet får Senaten föreslå att E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestä⟩t ville Nådigst tillåta att med upphäfvande af hvad som i Förordningen den 12. Juni 1860, Förordningen den 8. November 1865. och Förordningen den 6. December sistlidet år blifvit i Nåder stadgadt om den obligatoriska gångbarheten af silfverskiljemyntet både å kopek och å penni, af 72. profvet, ||samt af kopparmyntet å kopek och penni,|| sagde å penni lydande skiljemynt skall såväl i Kronans kassor, som af ensklida mottagas, silfver skiljemyntet å 75., 50. och 25. penni till endast 100. penni och kopparmyntet å 20 10., 5. och 1. penni till endast 25. penni i en liquid, ||dock att förbindelsen att mottaga nyssnämnde silfverskiljemynt må fortfara blott|| sålänge och intill dess detsamma hinner invexlas mot det nya fullhalltiga skiljemyntet; Och torde E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestä⟩t Nådigst åt Senaten öfverlemna att gå i författning om ifrågavarande invexlings verkställande.

Slutligen får Senaten underdånigst anhålla att E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestä⟩t, i händelse E⟨ders⟩ K⟨ejserliga⟩ M⟨ajestä⟩t finner godt bifalla Senatens föregående underdåniga hemställan, måtte Nådigst förrunna landets allmoge den fördel att få vid Krono-uppbörden ända till den 1. Juli detta år fortfarande erlægga sina utskylder äfven med Ryskt skiljemynt ända till 2 1/2 rubel för hvarje fullständig liquid samt lika Nådigst tillåta Senaten att härom särskildt kungöra.

549 S. H. ANTELL – J. V. SNELLMAN 10.II 1866

HUB, JVS handskriftssamling

Gamle Vän och Broder!

I största hast endast några rader.

Haf hjertlig tack för alla telegrammer och för ditt lugnande och trösterika bref af d⟨en⟩ 3 dennes.

I frågan om uppköp af Parviainens mjöl, emottog jag tvänne lika lydande telegrammer, – af hvad orsak, vet jag ej, ty jag tyckte, att på det första redan följde ett temmeligen tydligt svar, hvar jemte jag, upplysningsvis, ville meddela, huru stora spanmålstillgångarne i Joensuu, har handlanderne derstädes, voro för den händelse, att det ifrågasatta mjöl uppköpet af P⟨arviaine⟩n skulle projekterats till följe af, befarad mjölbrist.

I ditt telegramm för den 8:de dennes säger du på slutet: »förslag för Karelen väntas». Om dessa förslag väntas af mig, så har jag ej några sådana att meddela. I Karelen kan jag ej ordna några andra större undsättningsarbeten än vägbyggnader och ehuru Senaten afslagit min framställning om anslag till en ny väg ifrån Pjelij Kyrkoby till Nurmis S⟨ocke⟩n, söder om sjön Wjegi, nödgas jag snart iterera min anhållan